

РЕШЕНИЕ

№ 61

гр. *****, 16.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ***, III-ТИ СЪСТАВ** в публично заседание на осемнадесети март, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Сона В. Гарабедян

при участието на секретаря И.М.В.
като разгледа докладваното от Сона В. Гарабедян Гражданско дело № 20203130100754 по описа за 2020 година

Делото е образувано по искова молба, уточнена с молби вх. № 4280/01.09.2020 г. и вх. № 4314/09.09.2020 г., подадена от М. Д. С., ЕГН ***** против М. Р. Р., ЕГН ***** , с която са предявени обективно съединени искове с правна квалификация чл. 132, ал. 1, т. 2 от СК, чл. 134, т. 1, във вр. с чл. 143 от СК и чл. 149 от СК.

В исковата молба се твърди, че страните са живели на съпругески начала от 2007 г. до началото на 2019 г. От съвместното им съжителство имат родени три деца: А., роден на 26.03.2008 г.; Ю., роден на 16.10.2010 г. и Р.. Излага се, че преди раждането на децата им и след това страните са живели в с. Б., община *****, област *****. В самото начало на 2019 г. М. започнала да променя отношението си към семейството - да пренебрегва семейните задължения, да се държи странно, да говори по телефона с различни мъже. Един ден в началото на месец март 2019 г. М. му се обадила, че се налага спешна операция на баща □ и че □ трябва да пари. Ищецът □ изпратил незабавно сумата, която му казала и друга сума за покупка на златен накит. По това време ищецът бил служебно ангажиран в чужбина. След няколко дни М. спонтанно решила, че трябва да напусне семейството и да замине, без дори да се обади на децата или на родителите на ищеца, а напротив - оставила децата съвсем сами. Един следобед големият му син А. му се обадил, че майка им е казала, че отива в ***** и все още не се е прибрала. Децата били уплашени от безпричинното отсъствие на майка си. При опит на ищеца да се свърже с ответника, тя му изключвала телефона. Помолил родителите си да я търсят, но това се оказало безуспешно. Така се наложило ищецът да се завърне незабавно в България. След завръщането си установил, че М. е заминала с друг мъж, като е отнесла покъщнина, пари и други ценности.

Напускайки завинаги семейното им жилище в с. Б., ответникът оставила на грижите на ищеца синовете им А., Ю. и Р.. След като ищецът я намерил той многократно молил ответника да се върне в дома им и да се съберат да живеят заедно, но тя отказала и дори му отговорила, че вече не може да се грижи повече за момчетата. Помолил я да му дава поне добавките за децата, но и за това му отказала.

Впоследствие разбрал, че М. се е установила да живее в чужбина, като често сменяла партньорите си. Сочил, че от месец март 2019 г. и до момента страните са разделени и нямат контакт помежду си. Твърдил, че от момента, когато М. напуснала семейното им жилище в с. Б., до настоящия момент - повече от една година и половина, М. не е търсила контакт, както и не се е интересувала от децата и не е давала издръжка за отглеждането им, не се е обаждала дори за рождените дни на децата, не отговаряла на писмата на ищеца или телефонните му обаждания. През този период синовете им не са познали родителска грижа от страна на майка си, отговаряща на нуждите, изискванията и интересите им, не са усещали обичта, мисълта, топлотата и майчината грижа към себе си. Твърдил, че безотговорността и нежеланието на ответника да се грижи за синовете си е пълна и трайна - продължава повече от една година и половина. Излага, че с това свое поведение майката демонстрирала пълно равнодушие и незаинтересованост за живота и развитието на момчетата. Изоставянето на децата не освобождавало ответника от дължимата грижата и отговорност спрямо тях и представлявало противоправно родителско поведение. Твърди също, че от напускането на дома им, ищецът с помощта на родителите си и настоящата му съжителка полагат грижи за децата. Бил възпрепятстван да получи помощи за децата поради изискването майката да положи подпис върху необходимите за това документи.

Трайното неполагане на грижи за отглеждането на децата, недаването на издръжка за осигуряване техния живот, свидетелствали за дезинтересиране и пренебрегване на родителските задължения от страна на ответника без основателна причина. Майката не проявявала интерес към здравето, към нуждите на децата, към физическото им и емоционално развитие. Двете по – големи деца били ученици, а най – малкият Р. предстояло да постъпи в предучилищна група. Малко преди началото на учебната година ищецът решил да направи пореден опит да се свърже с М. и да я помоли да помогне финансово, дори ако желае и да дойде да види синовете си на първия учебен ден, но тя не му отговаряла.

Твърдил, че през последната година и половина за него е непосилно и невъзможно да осигурява сам издръжката на трите деца. Предвид възрастта на децата, те имали съответните потребности от храна, облекло, развлечения, учебни пособия и други необходими за правилното им физическо и интелектуално развитие средства.

По изложените съображения моли съда да постанови решение, с което, на основание чл. 132, ал. 1, т. 2 от СК, майката М. Р. Р. да бъде лишена от родителски права по отношение на децата: А. М. Д., Ю. М. Д. и Р. М. Д..

Моли да бъде осъден ответникът да заплаща ежемесечна издръжка на малолетните им деца, като следва: на А. - в размер на 250.00 лева, на Ю. - в размер на 250.00 лева и на Р. в размер на 230.00 лева, с падеж на претендираните месечни издръжки 10-то число на месеца, за който се дължат, считано от датата на предявяване на иска до навършване на пълнолетие или изменение на обстоятелствата.

Моли съда да осъди ответника да заплати издръжка на малолетните им деца за минал период от време от една година преди датата на подаване на исковата молба, както следва: на детето А. - в размер на 220.00 лева месечно за периода от 25.08.2019 г. до 24.08.2020 г. или в общ размер на 2640 лева, на детето Ю. - в размер на 220.00 лева месечно за периода от 25.08.2019 г. до 24.08.2020 г. или в общ размер на 2640 лева и на детето Р. - в размер на 220.00 лева месечно за периода от 25.08.2019 г. до 24.08.2020 г. или в общ размер на 2640 лева. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 от ГПК не е постъпил писмен отговор от ответника. Съобщението ведно с преписи от исковата молба и уточнението към нея са връчени на ответника редовно

на 24.09.2020 г. на адреса, посочен в исковата молба /л. 21/.

В открито съдебно заседание ищецът, чрез своя процесуален представител, изразява становище за основателност на исквете и моли за тяхното уважаване.

В открито съдебно заседание назначеният от съда особен представител на ответника, изразява становище за основателност на иска по чл. 132, ал. 1, т. 2 от СК. Моли съда, ако приеме, че искът е основателен, да определи по – разширен режим на лични отношения на майката с децата, а именно: всяка първа и трета събота и неделя от месеца с преспиване от 09:00 часа в събота до 17:00 часа в неделя, който да се осъществява на адреса на родителите на майката в с. *****. Моли също да бъде осъдена майката да заплаща на малолетните си деца, чрез техния баща и законен представител, издръжка за в бъдеще за детето Р. в размер на 160 лева, за Ю. в размер на 180 лева и за А. в размер на 200 лева, като за минал период майката да бъде осъдена да заплати издръжка на децата в същите размери.

В открито съдебно заседание РП - ****, ТО – *****, представлявана от прокурор Кабакчиев, изразява становище за основателност на иска по чл. 132, ал. 1, т. 2 от СК. Относно мерките на лични отношения на майката с децата, както и по исквете за издръжка на децата за в бъдеще и за минало време, предоставя преценката на съда.

В открито съдебно заседание ДСП – ***** е представлявана от социален работник Д.Ж.. Постъпил е и социален доклад от ДСП – *****.

Съдът, след съвкупна преценка на доказателствата по делото и съобразявайки становищата на страните и разпоредбите на закона, приема за установено от фактическа страна следното:

От представените удостоверения за раждане на децата А. М. Д., ЕГН *****, Ю. М. Д., ЕГН ***** и Р. М. Д., ЕГН *****, както и от служебно направените справки в НБД „Население” се установява, че детето А. е родено на 26.03.2008 г., за което е съставен акт за раждане № 0081/28.03.2008 г. от Община *****, детето Ю. е родено на 16.10.2010 г., за което е съставен акт за раждане № 0254/20.10.2010 г. от Община ***** и детето Р. е родено на 08.08.2014 г., за което е съставен акт за раждане № 1503/13.08.2014 г. от Община *****, както и че родители и на трите деца са М. Р. Р. – майка и М. Д. С. – баща.

Според представените удостоверения с от 24.08.2020 г., издадени от ОУ „Васил Левски” – с. Б., детето А. редовно е посещавало учебните занятия през учебната 2019/2020 г. и успешно е преминало в VI клас, и детето Ю. редовно е посещавало учебните занятия през учебната 2019/2020 г. и успешно е преминало в IV клас. Представено е и удостоверение с изх. № 58/28.08.2020 г., издадено от ДГ „Щастливо детство” – с. Б., от което се установява, че детето Р. е записано в целодневна форма на обучение в подготвителна група, като през учебната 2019/2020 г. редовно е посещавало детската градина.

По делото е представен социален доклад от ДСП – *****, според който за майката няма събрани данни, тъй като същата не е била открита на посочения адрес. Социалните работници са установили, че след раздялата на родителите, основни грижи за децата полага техният баща, подпомаган от съжителката му. Децата са споделили, че откакто майка им ги е напуснала, не са я чували и виждали, тъй като тя не ги е търсила. Децата са в добро здравословно състояние, както и бащата. През учебната 2020/2021 г. детето А. е записано в 6-ти клас и детето Ю. е записано в 4 - ти клас в ОУ „Васил Левски” – с. Б., а детето Р. посещава ДГ „Щастливо детство” – с. Б.. Режимът на децата е съобразен с тяхната възраст и потребности. Те имат роднини на територията на с. Б., с които редовно осъществяват контакт. Основните потребности на децата са задоволени, включително от здравеопазване и образование. Децата, техният баща и неговата съжителка живеят в едноетажна къща, която е

собственост на бащата. В дома е осигурено лично пространство за всяко от децата и хигиенно – битовите условия в нея са добри. Бащата е безработен, но не е регистриран в ДБТ – *****. Споделил е, че често пътува в чужбина, откъдето внася коли и ги препродава в България. Заявил е, че успява да издържа семейството си, но му е трудно, тъй като не получава средства за издръжка на децата от тяхната майка от 2019 г. Установено е, че между децата и техния баща съществува силна емоционална връзка. Становището на ДСП – ***** е, че бащата притежава необходимия родителски капацитет за правилното отглеждане и възпитание на децата. Същият е споделил, че може да разчита на помощта на съжителката си и на родителите си.

По искане на ищцовата страна по делото са разпитани свидетелите А. Р. А. – съжител на брата на ищеца и П. Х. П. – приятел на ищеца.

Според показанията на свидетеля А. ищецът не живеел с ответника от 2019 г., защото тя си тръгнала. Оставила децата, които сега са при ищеца в неговата къща. За децата се грижели М. и неговата съжителка, но те и майката на М. им помагали. Децата си имали отделна стая в къщата и редовно ходели на училище, а малкият – на детска градина. Свидетелят не е виждала М. откакто си е тръгнала. Тя не се обаждала на децата по телефона, не е изпращала подаръци или пари на децата, нито нейните родители. Един път М. □ се обадил и тя му казала, че няма да се върне и че не иска децата. Посочва, че М. няма финансови затруднения при отглеждането на децата и че получавал от социалните детски и за трите деца.

От показанията на свидетеля П. се установява, че от около две години си гостуват с М., но когато е ходил у тях не е виждал М. и не е присъствал на телефонно обаждане на майката към децата. М. гледал децата или М.. Последният му споделил, че майката е оставила децата и е изчезнала. В момента децата били добре, здрави са и ходели на училище. М. и неговата съжителка се грижели за децата. Не знае дали социалните го подпомагат в отглеждането на децата. Децата не говорили за майка си. Твърди, че майката не е изпращала пари, подаръци или поздравии на децата. Не е виждал родителите на М. да носят нещо на децата.

Съдът кредитира показанията на свидетелите, включително съблюдавайки нормата на чл. 172 от ГПК по отношение тези, дадени от свидетеля А., тъй като същите са обективни, последователни и релевантни към предмета на доказване, базирани на непосредствени впечатления.

По делото е изслушан социалният работник Ж., която сочи, че децата са в добро здраве. При посещението ги посрещнал М.. В къщата се поддържала добра хигиена. За децата било осигурено всичко необходимо. Срещнала се е с децата А. и Ю. в Дирекцията, защото при посещението те не са били вкъщи. Не се е срещала с детето Р., но имала информация от градината, че винаги е с чисти дрехи и добра хигиена. Потърсила е съдействие от кмета на с. *****, за да може да осъществи среща с М., но същият □ споделил, че тя от много години не се е прибираща в селото.

По делото е изслушано детето А. М. Д., което посочи, че не е виждало майка си откакто си е тръгнала. Сега живеели с баща си и с П.. Тя добре се грижела за тях. Баща им пътувал и после пак се връщал при тях. Те ходели редовно на училище с брат му, а малкият редовно ходел на детска градина. Тримата имали телефони. Майка им не се е обаждала на никого и нищо не е изпращала на нито един от тях. Имал дядо по майчина линия, но не се е виждал с него и не са говорили.

Изслушано е и детето Ю. М. Д.. При изслушването детето посочи, че не е виждало майка си скоро. Когато тя си тръгнала той бол в първи клас. Тя не им е звъняла по телефона

и не са я виждали нито вкъщи, нито на улицата. Дядо им, бащата на майка им, не им се е обаждал и те не са му се обаждали. Майка му нищо не им е изпращала. В къщата живеели с баща си и П., която се грижела за тях и за къщата. Имали собствена стая, където си подготвяли уроците. Имали лаптоп и телефони. Ходели редовно на училище, а малкият – на детска градина. Баба му живеела наблизо и тя се грижела за тях.

По делото е изслушан ищецът, който заяви, че когато М. заминала за ***** и не се върнала, той бил в Германия. Детето А. му се обадило. Ищецът опитал да се свърже с нея, но телефонът □ бил изключен. Успял да се свърже с нея след една седмица и тогава тя му казала, че няма да се връща, че не иска да живее повече с него и той да се оправя с децата. Не му казала къде се намира. Имал информация, че тя е в Германия и че живее с някакъв мъж, който е от село. Не я е виждал нито в България, нито в Германия. Твърди, че тя не се е обаждала нито на него, нито на децата откакто е избягала. Преди да избяга, му се обадила по телефона плачейки и му казала, че на баща □ щели да правят операция и □ трябвали 1500 лв. Това станало два дни преди да избяга. Той □ изпратил 1500 лв. за операция и още 2200 лв. за златен ланец. Взела парите, едни щори и плазмата и избягала с тях. Посочва, че взема детски от 135 лв. за трите деца. Успявал да се справи с децата, но имал затруднения. Жената, с която живеел, не работела и засега тя щяла да се грижи за децата. Могел да разчита на майка си да гледа децата докато П. я няма. Заявява, че тя дори се грижела по-добре за децата от него.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

По иска по чл. 132, ал. 1, т. 2 от СК:

В съдебната практика на върховната инстанция се приема, че грижата по смисъла на чл. 132, ал. 1, т. 2 от СК е съвкупност от действия на родителя, насочени към осигуряване на правилно психофизическо развитие на детето. Родителят полага грижи за детето като проявява активност и настоятелност в търсенето на контакти с него, за да развива доброто им взаимно познаване и емоционална връзка. Той дължи финансови средства за отглеждането му, като недаването на издръжка без основателна причина от пълнолетния и трудоспособен родител е неизпълнение на задължението за материалното осигуряване на детето. Недаването на издръжка за осигуряване живота на детето и трайното неполагане на грижи за отглеждането му сочи за дезинтересиране и пренебрегване на родителските задължения. Родителят, който без основателна причина не проявява интерес към здравето, към нуждите на детето, към физическото му и емоционално развитие и същевременно не дава средства за издръжката му, не изпълнява своя родителски дълг по смисъла на чл. 75, ал. 1, т. 2 СК /отм./ – чл. 132, ал. 1, т. 2 от действащия СК /в този смисъл решение № 37/19.03.2015 г. по г. д. № 4218/2014 г. на ВКС, III г.о./.

Родителските права и задължения имат специфична служебна функция – те се признават от закона и се възлагат на родителя, за да бъдат упражнявани и изпълнявани от него в интерес на ненавършилото пълнолетие дете. Интересът на детето се свежда до това, то да бъде отглеждано и възпитавано по начин, който да осигурява неговото нормално физическо, умствено, нравствено и социално развитие, който му създава условия за съобразено с нуждите и наклонностите му образование и възпитание, който му осигурява адекватно упражняване и опазване на неговите лични и имуществени права и интереси. Ако родителят не упражнява предоставените му по закон правомощия или ги осъществява по начин, който засяга неблагоприятно интереса на детето, законът предвижда система от мерки за закрила на детето, една от които е именно институтът на лишаване от родителски права. Лишаването от родителски права представлява намеса на държавата в конституционно защитени права на родителите /чл. 47, ал. 1 от Конституцията на Република България/, затова условията и редът за тази намеса са изрично уредени в СК. Критерият, от който се ръководи съдът, е

интересът на детето. Интересът на детето е обективна категория и трябва да се преценява от гледна точка на повелите на морала и правните принципи. Интензивността на засягането на интересите на детето определя степента на намеса в родителските права, чрез ограничаването или отнемането им.

Институтът лишаване от родителски права означава цялостно отнемане на родителските правомощия и носи характеристиките на най-радикалната мярка за защита на детето в отношенията му с родителя, затова винаги се постановява съдебно. Това задължава съда, при постановяване на решението си, да стигне до обективната истина, въз основа на събраните доказателства и при проведено пълно доказване по отношение всички фактически твърдения, обуславящи спорното право. Съдът следва да обсъди всички представени за установяването на това поведение на родителя доказателства, в т.ч. дали е налице обективна основателна причина за трайно пренебрегване на родителския дълг. Искането за лишаване от родителски права не е достатъчно мотивирано, когато е продиктувано от чисто практически съображения. Съгласно практиката на Европейския съд по правата на човека лишаването от родителски права не може да става на основание личните качества на родителите или на различията между тях, а трябва да се основава на поведението на родителя и неговото отразяване върху основните интереси на детето.

Лишаването на родителя от правата му върху неговото дете е крайна мярка за защита на последното, която следва да се прилага при доказана нужда. Основание за налагането □ са случаи, в които с поведението си родителят създава риск за отглеждането и възпитанието на ненавършилото пълнолетие дете, или хипотези, в които е демонстрирано пълно равнодушие и незаинтересованост за живота и развитието на детето. Друга предпоставка за лишаване от родителски права, ведно с горното е наличието на субективно отношение на родителя към това негово поведение. То трябва да е осъзнато, а не плод на обективни пречки, осуетяващи съществуването на обичайните и дължими отношения.

Установяването на обективна основателна причина за неизпълнение на родителския дълг е в тежест на страната, която твърди наличието □. С оглед характера на производството, целта на която е охраняване интереса на детето, съдът следва да събира и служебно доказателства относно съществуването на основателна причина за неизпълнение на родителските задължения, но това му задължение възниква само когато, с оглед конкретиката на случая, има основание да се счита, че неизпълнението на родителския дълг е резултат на обективни обстоятелства, независещи от волята на родителя /така в решение № 406/27.12.2011 г. по г. д. № 1125/2010 г. на ВКС, IV г. о./.

Ищецът твърди, че през месец март 2019 г. ответникът спонтанно решила, че трябва да напусне семейството и да замине, като без да се обади на децата или на родителите на ищеца, оставила децата съвсем сами. По това време ищецът бил в Германия и когато синът му А. му се обадил, за да му каже какво се случило, ищецът направил опит да се свърже с ответника, но тя му изключвала телефона. Това наложило ищецът да се завърна незабавно в България. След завръщането си установил, че М. е заминала с друг мъж, като е отнесла покъщнина, пари и други ценности. След като я намерил той многократно молил ответника да се върне в дома им и да се съберат да живеят заедно, но тя отказала и дори му отговорила, че повече не може да се грижи за момчетата. Твърди, че от момента, когато М. напуснала семейното им жилище до настоящия момент - повече от една година и половина, М. не е търсила контакт, както и не се е интересувала от децата и не е давала издръжка за отглеждането им, не се е обаждала дори за рождените дни на децата, не отговаряла на писмата на ищеца или на телефонните му обаждания.

От събраните по делото гласни доказателствени средства, както и от социалния доклад по категоричен начин се установи, че от 2019 г. ответникът е напуснала дома, в който е живеела с ищеца и трите им деца, под предлог, че отива в *****, като оставила децата и до настоящия момент не се е завръщала в дома им, не се е обаждала, не се е интересувала и не е търсила контакт с децата. Не е изпращала издръжка под каквато и да било форма или подаръци на децата нито лично, нито чрез трети лица.

Съдът бе в обективна невъзможност да изслуша майката, но по делото няма каквито и да било данни, даващи основание да се приеме, че поведението на майката и неизпълнението на родителския □ и нравствен дълг към децата за грижа и издръжка са резултат на обективни причини или пречки за проява на грижа и интерес, финансова подкрепа и участие в отглеждането им, независещи от нейната воля. В социалния доклад на ДСП – ***** не е посочено при извършеното проучване социалните работници да са установили наличие на обективни обстоятелства, станали причина майката да изостави децата и довели до невъзможност от нейна страна да изпълнява родителския си дълг. Напротив, в съдебно заседание социалният работник заяви, че е потърсила съдействие от кмета на селото, за да се срещне с майката, но същият е посочил, че тя от години не се е прибираща в селото. Съобщението по настоящото дело с препис от исковата молба, изпратено до ответника на единия от посочените адреси в исковата молба, е получено от баща □. Другият посочен адрес, който съвпада с регистрираните постоянен и настоящ такъв според направената служебно справка в НБД „Население”, е този в с. Б., на който също е изпратено съобщение. Последното е върнато в цялост, защото връчителят е бил уведомен от ищеца, че лицето живее в с. *****. За да изчерпи всички възможности за връчване на съобщението по делото, включително и по месторабота, съдът е разпоредил да бъде направена служебно и справка за наличие на регистрирани трудови договори на ответника, но от същата се установява, че ответникът няма работодател.

По делото не се твърди, а и не се установи отношенията между страните да са били конфликтни, респ. да е имало и други случаи, в които ответникът да е напускала общия им дом и да е изоставяла децата.

Децата имат право да бъдат отглеждани и възпитавани по начин, който да осигурява тяхното нормално физическо, умствено, нравствено и социално развитие – чл. 124, ал. 1 от СК. На това право съответства задължението на родителя да се грижи за физическото, умствено, нравствено и социално развитие на децата, за тяхното образование и техните лични и имуществени интереси. Израз на горните права и отговорности е и задължението на всеки родител да осигурява условия на живот необходими за развитие на децата, което включва и издръжка на ненавършилите пълнолетие деца /чл. 143 СК/. Възможността на лицето, което дължи издръжката, е основание за даване на същата и показател за размера □; възможността е винаги обективна и конкретна. Невъзможността да се дава издръжка не погасява правото на издръжка изобщо и винаги, а само за времето, докато тя продължава, а доколкото издръжката е част от грижата и отговорността на родителя за живота и добруването на непълнолетните деца, невъзможността да се дава трябва да е пълна, обективна, независеща от волята на задълженото лице.

Задължението за полагане на грижи и даване на издръжка на непълнолетно дете от

родител възниква от момента, в който детето е родено, по силата на закона, и съществува независимо дали е отправена покана за изпълнение, съответно предприети ли са принудителни мерки за престиране на дължимото, докато детето навърши пълнолетие или до настъпване на друго законно основание за прекратяване. Недаването на издръжка, когато е трайно и при липсата на друг финансов или материален принос на родителя за отглеждането на детето, без значение дали издръжката е и изрично поискана, е поведение, което попада във фактическия състав на чл. 132, ал. 1, т. 2 от СК. Законодателят е приел, че подобно поведение представлява цялостно неизпълнение на родителските задължения, което именно налага предприемане на мерки за закрила на детето чрез лишаване от родителски права /така в решение № 58/16.04.2019 г. по г. д. № 2931/2018 г. на ВКС, IV г. о./.

Поведението на майката сочи на трайно, неизвинимо неизпълнение на родителските отговорности, съставляващи основание за лишаването □ от родителски права по чл. 132, ал. 1, т. 2 ГПК. Упражняването на родителските права е подчинено на интересите на децата. Отнемането на тези права е средства за защита на децата, а предписаните от съда вследствие на това мерки по чл. 134 от СК целят възстановяване на отношенията дете – родител, включително ефективното участие на последния в грижата за физическото, умствено, нравствено и социално развитие на детето, за неговото образование и неговите лични и имуществени интереси.

По мерките относно личните отношения по чл. 134, т. 2 от СК:

С оглед този резултат, следва да бъдат определени мерки относно личните отношения между майката и децата по силата на чл. 134 от СК.

Комуникацията между родителите е трайно нарушена и те не общуват помежду си. Децата са на 13, 10 и 6 години, не говорят за майка си, като грижи за тях се полагат от техния баща, подпомаган от неговата съжителка и майка му. ДСП – ***** препоръчва, че е в интерес на децата да поддържат емоционална връзка и с двамата си родители и разширените им семейни кръгове.

Съдът, като взе предвид възрастта на децата и нуждата им от общуване с майката, намира, че режимът на лични отношения на майката с децата следва да се осъществява на адреса на родителите на майката в с. ***** всяка първа и трета събота и неделя от месеца с преспиване от 09:00 часа в събота до 17:00 часа в неделя, както и в деня, следващ рождените дни на децата, от 09:00 часа до 17:00 часа.

Съдът разпорежда на родителите, независимо от своите лични чувства, да намерят начин да започнат отговорно да контактуват по въпросите, засягащи децата, а при необходимост да потърсят и професионална помощ.

По исквете по чл. 143 от СК и чл. 149 от СК:

По силата на чл. 134 от СК, с настоящето решение съдът следва да се произнесе и по

издръжката на децата. От друга страна ищецът е предявил самостоятелен иск по чл. 143 от СК – за присъждане на първоначална издръжка на малолетните деца, който е процесуално допустим. Такъв е и искът по чл. 149 от СК.

Предявените иски за издръжка за бъдеще и минало време - с правна квалификация чл. 143, ал. 2 от СК и чл. 149 от СК следва да бъдат уважени. Действително по делото няма данни за възможностите на майката да заплаща месечна издръжка в претендираните размери. От друга страна обаче родителите дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца, независимо дали са трудоспособни и дали могат да се издържат от имуществото си – задължение, регламентирано в чл. 143, ал. 2 от СК.

Обстоятелствата, имащи значение при определяне размера на дължимата издръжка са потребностите на детето и от друга страна, възможностите на родителите. Преценявайки нуждите на децата съдът взе предвид възрастта им, както следва: детето А. – тринадесетгодишен, ученик в шести клас, детето Ю. – десетгодишен, ученик в четвърти клас и Р. – шестгодишен, посещава подготвителна група в детска градина. Съдът взе предвид и нуждите на децата от храна и облекло, разходите за учебници, учебни пособия и други. По делото няма данни за доходите на двамата родители. Независимо обаче от обстоятелството дали е безработен един родител, той дължи издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца, съгласно чл. 143, ал. 2 от СК. С оглед липсата на данни по делото за размера на доходите на ответника, съдът счита, че същата е в трудоспособна възраст, няма данни да е с намалена работоспособност, поради което следва да работи и да получава трудово възнаграждение поне в размер на минималната работна заплата за страната, която за 2021 г. е в размер на 650 лева. Не се установи майката да има други деца, които да издържа. Това се отнася и за ищеца и размера на доходите му. Същият не е трудово зает, но твърди, че получава доходи от продажба на коли, които докарва от чужбина. Като съобрази нуждите на децата и материалните възможности на родителите, съдът приема, че двамата родители следва да осигурят обща месечна издръжка за детето А. в размер на 400лв, от която бащата, който полага и непосредствени грижи за детето, следва да осигури месечна издръжка в размер на 170 лева, а майката – в размер на 230 лева, за детето Ю. двамата родители следва да осигурят обща месечна издръжка в размер на 380 лева, от която бащата, който полага и непосредствени грижи за детето, следва да осигури месечна издръжка в размер на 160 лева, а майката – в размер на 220 лева и за детето Р. двамата родители следва да осигурят обща месечна издръжка в размер на 360 лева, от която бащата, който полага и непосредствени грижи за детето, следва да осигури месечна издръжка в размер на 150 лева, а майката – в размер на 210 лева, с падеж 10 – то число на месеца, за който се дължи, считано от датата на предявяване на иска – 25.08.2020 г., ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска до настъпване на обстоятелство, обуславящо нейното изменение или прекратяване, като за разликата от присъдените до претендираните размери за детето А. – 250 лева, за детето Ю. – 250 лева и за детето Р. 230 лева, искът следва да се отхвърли като неоснователен.

Съгласно разпоредбата на чл. 149 от СК издръжка за минало време може да се търси най-много за една година назад от предявяването на иска. За този период няма значителна разлика в нуждите на децата и възможностите на родителите от обсъдения по-горе. Разликата е, че за този период – от 25.08.2019 г. до 24.08.2020 г., размерът на минималната работна заплата е бил по-нисък. В тежест на ответника е било да докаже, че е заплащала издръжка за трите деца една година преди предявяване на иска, както е указал съдът в доклада по делото. Установено по делото е, че такава издръжка не е заплащана от ответника въобще, поради което следва да се присъди изплащането □ с начален момент една година преди завеждане на иска, т.е. считано от 25.08.2019 г. до 24.08.2020 г. Предвид изложеното,

съдът следва да осъди ответника да заплати на децата, чрез техния баща и законен представител издръжка за минало време, както следва: за детето А. - в размер на 2400 лева – по 200 лева месечно; за детето Ю. – в размер на 2160 лева – по 180 лева месечно, и за детето Р. – в размер на 1920 лева – по 160 лева месечно, като искът до размера на претендираните 2640 лева – по 220 лева месечно за всяко от трите деца следва да се отхвърли като неоснователен.

На основание чл. 242, ал. 1 от ГПК в тази част решението подлежи на предварително изпълнение.

По разноските:

При този изход на делото ищецът има право на разноски, като на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК такива следва да му се присъдят съразмерно с уважената част от исковете за издръжка. Представен е списък на разноските, според който се претендира сумата от 30 лева за платена държавна такса и сумата от 300 лева за платено адвокатско възнаграждение. Претенцията е документално установена, поради което ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата в общ размер на 291.79 лева по съразмерност.

Ответникът също има право на разноски съразмерно с отхвърлената част от исковете за издръжка на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК, но по делото няма данни същият да е направил такива, поради което разноски за настоящото производство не следва да му се присъждат.

На основание чл. 78, ал. 6, във вр. с чл. 69, ал. 1, т. 7 от ГПК и чл. 1 от Тарифа за ДТССГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на РС - ***** сумата в общ размер на 1209.60 лева, представляваща държавна такса върху присъдените издръжки /4% върху тригодишните платежи на определените издръжки по чл. 143, ал. 2 от СК и 4% върху определения размер на издръжката за минало време/.

Ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на РС – ***** сумата от 300 лева, представляваща заплатено от бюджета на съда адвокатско възнаграждение за настоящата инстанция за назначения му особен представител адвокат Х.Г..

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ЛИШАВА по иск на бащата М. Д. С., ЕГН *****, с адрес: с. Б., община *****, област *****, ул. „Шестдесет и трета” № 4 против майката М. Р. Р., ЕГН *****, с адрес: с. *****, община *****, област *****, ОТ РОДИТЕЛСКИ ПРАВА М. Р. Р., ЕГН *****, с адрес: с. *****, община *****, област *****, ПО ОТНОШЕНИЕ НА децата А. М. Д., ЕГН *****, роден на 26.03.2008 г. Ю. М. Д., ЕГН *****, роден на 16.10.2010 г. и Р. М. Д., ЕГН *****, роден на 08.08.2014 г., на основание чл. 132, ал. 1, т. 2 от СК.

ОПРЕДЕЛЯ на майката М. Р. Р., ЕГН *****, с адрес: с. *****, община *****, област *****, режим на лични отношения с децата А. М. Д., ЕГН *****, роден на 26.03.2008 г. Ю. М. Д., ЕГН *****, роден на 16.10.2010 г. и Р. М. Д., ЕГН *****, роден на 08.08.2014 г., както следва: всяка първа и трета събота и неделя от месеца с преспиване от 09:00 часа в събота до 17:00 часа в неделя, както и в деня, следващ рождените дни на децата, от 09:00 часа до 17:00 часа, като ОПРЕДЕЛЯ режимът на лични отношения на майката с децата да се осъществява на адреса на родителите на майката в с. *****, община *****, област *****.

ОСЪЖДА М. Р. Р., ЕГН *****, с адрес: с. *****, община *****, област *****, ДА ЗАПЛАЩА на детето А. М. Д., ЕГН *****, чрез неговия баща и законен представител М. Д. С., ЕГН *****, месечна издръжка в размер на 230 лева /двеста и тридесет лева/, с падеж 10 – то число на месеца, за който се дължи, считано от датата на предявяване на иска – 25.08.2020 г., ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска до окончателното изплащане, до настъпване на обстоятелство, обуславящо нейното изменение или прекратяване, като ОТХВЪРЛЯ иска за разликата от уважения до претендирания размер от 250 лева.

ОСЪЖДА М. Р. Р., ЕГН *****, с адрес: с. *****, община *****, област *****, ДА ЗАПЛАЩА на детето Ю. М. Д., ЕГН *****, чрез неговия баща и законен представител М. Д. С., ЕГН *****, месечна издръжка в размер на 220 лева /двеста и двадесет лева/, с падеж 10 – то число на месеца, за който се дължи, считано от датата на предявяване на иска – 25.08.2020 г., ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска до окончателното изплащане, до настъпване на обстоятелство, обуславящо нейното изменение или прекратяване, като ОТХВЪРЛЯ иска за разликата от уважения до претендирания размер от 250 лева.

ОСЪЖДА М. Р. Р., ЕГН *****, с адрес: с. *****, община *****, област *****, ДА ЗАПЛАЩА на детето Р. М. Д., ЕГН *****, чрез неговия баща и законен представител М. Д. С., ЕГН *****, месечна издръжка в размер на 210 лева /двеста и десет лева/, с падеж 10 – то число на месеца, за който се дължи, считано от датата на предявяване на иска – 25.08.2020 г., ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска до окончателното изплащане, до настъпване на обстоятелство, обуславящо нейното изменение или прекратяване, като ОТХВЪРЛЯ иска за разликата от уважения до претендирания размер от 230 лева.

ОСЪЖДА М. Р. Р., ЕГН *****, с адрес: с. *****, община *****, област *****, ДА ЗАПЛАТИ на детето А. М. Д., ЕГН *****, чрез неговия баща и законен представител М. Д. С., ЕГН *****, издръжка за минало време в размер на 2400 лева /две хиляди и четиристотин лева/ – по 200 лева /двеста лева/ месечно, а именно – за периода от 25.08.2019 г. до 24.08.2020 г., като ОТХВЪРЛЯ иска за разликата от уважения до претендирания размер от 2640 лева – по 220 лева месечно.

ОСЪЖДА М. Р. Р., ЕГН *****, с адрес: с. *****, община *****, област *****, ДА ЗАПЛАТИ на детето Ю. М. Д., ЕГН *****, чрез неговия баща и законен представител М. Д. С., ЕГН *****, издръжка за минало време в размер на 2160 лева /две хиляди сто и шестдесет лева/ – по 180 лева /сто и осемдесет лева/ месечно, а именно – за периода от 25.08.2019 г. до 24.08.2020 г., като ОТХВЪРЛЯ иска за разликата от уважения до претендирания размер от 2640 лева – по 220 лева месечно.

ОСЪЖДА М. Р. Р., ЕГН *****, с адрес: с. *****, община *****, област *****, ДА ЗАПЛАТИ на детето Р. М. Д., ЕГН *****, чрез неговия баща и законен представител М. Д. С., ЕГН *****, издръжка за минало време в размер на 1920 лева /хиляда деветстотин и двадесет лева/ – по 160 лева /сто и шестдесет лева/ месечно, а именно – за периода от 25.08.2019 г. до 24.08.2020 г., като ОТХВЪРЛЯ иска за разликата от уважения до претендирания размер от 2640 лева – по 220 лева месечно.

ОСЪЖДА М. Р. Р., ЕГН *****, с адрес: с. *****, община *****, област *****, ДА ЗАПЛАТИ на М. Д. С., ЕГН *****, с адрес: с. Б., община *****, област *****, ул. „Шестдесет и трета” № 4 сумата от 291.79 лева /двеста деветдесет и един лева и седемдесет и девет стотинки/, представляваща разноски за настоящото производство, по съразмерност върху уважената част от исквете за издръжка, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК.

ОСЪЖДА М. Р. Р., ЕГН *****, с адрес: с. *****, община *****, област ***** ДА ЗАПЛАТИ в полза на РС - ***** дължимата по делото държавна такса съобразно присъдените издръжки по чл. 143 от СК и чл. 149 от СК, в общ размер на 1209.60 лева /хиляда двеста и девет лева и шестдесет стотинки/, на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК, във вр. с чл. 69, ал. 1, т. 7 от ГПК и чл. 1 от Тарифа за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК.

ОСЪЖДА М. Р. Р., ЕГН *****, с адрес: с. *****, община *****, област *****, ДА ЗАПЛАТИ в полза на РС - ***** сумата от 300.00 лева /триста лева/, представляваща заплатено от бюджета на съда адвокатско възнаграждение за настоящата инстанция за назначения ѝ особен представител адвокат Х.Г..

Постановява на основание чл. 242, ал. 1 от ГПК предварително изпълнение на решението в частта му относно присъдените издръжки.

При неплащане на присъдената държавна такса в едномесечен срок, считано от влизане в сила на решението, да се издаде изпълнителен лист, включващ и дължимата държавна такса за издаването му.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба в двуседмичен срок от връчването му на страните, ДСП – ***** и РП – *****, ТО - ***** пред ОС - *****.

Съдия при Районен съд – ***:** _____